

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie zasadności wniesionego do Sądu odwołania w zakresie, w jakim zmierza ono do: stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 11 lutego 2019 r. oddalającej wniosek wnoszących odwołanie z dnia 11 października 2018 r. o przyznanie odszkodowania; stwierdzenia nieważności – w razie potrzeby – decyzji z dnia 10 września 2019 r. oddalającej zażalenie wnoszących odwołanie z dnia 10 maja 2019 r.; oraz zasądzenia na rzecz wnoszących odwołanie zapłaty odszkodowania i zadośćuczynienia pieniężnego za poniesioną przez nich szkodę i doznaną krzywdę;
- zasądzenie na rzecz wnoszących odwołanie zwrotu kosztów w odniesieniu do postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie określonej w art. 24 regulaminu pracowniczego zasady obowiązku wspomagania w związku lub bez związku z podręcznikiem doradcy ds. poufności ECDC. Naruszenie prawa w określeniu zakresu tego obowiązku w braku formalnego wniosku o udzielenie wsparcia. Naruszenie obowiązku zapewnienia zdrowych, bezpiecznych i godnych warunków pracy

Błąd w kwalifikacji prawnej stanu faktycznego polegający na uznaniu, że dokumenty z akt sprawy nie pociągały za sobą obowiązku wspomagania ze strony pozwanego. Przeinaczanie faktów i dowodów.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen (Szwecja) w dniu 7 października 2022 r. – A.L./Migrationsverket

(Sprawa C-629/22)

(2022/C 482/13)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A.L.

Strona przeciwna: Migrationsverket

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy rozumieć art. 6 ust. 2 dyrektywy powrotowej⁽¹⁾? Czy przepis ten oznacza, że obywatela państwa trzeciego należy wezwać do natychmiastowego powrotu z państwa członkowskiego, w którym przebywa on nielegalnie, do państwa członkowskiego, w którym posiada on ważne zezwolenie na pobyt, chyba że ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego konieczny jest natychmiastowy wyjazd tego obywatela państwa trzeciego?
- 2) Czy dyrektywa powrotowa lub inny akt prawa Unii określają, jakie są konsekwencje niewystosowania przez organ krajowy koniecznego wezwania na podstawie art. 6 ust. 2 dyrektywy powrotowej? Czy niewystosowanie koniecznego wezwania skutkuje nieważnością decyzji o wydaleniu i decyzji o zakazie powrotu?
- 3) Jeżeli z art. 6 ust. 2 dyrektywy powrotowej wynika obowiązek wystosowania takiego wezwania i wypływa taki skutek, to czy ów przepis jest wystarczająco jasny i precyzyjny, aby móc wywierać skutek bezpośredni?
- 4) Czy uregulowanie krajowe, takie jak szwedzka norma zawarta w rozdz. 8 § 6a ustawy o cudzoziemcach, które wprowadza dodatkowe wyjątki od ewentualnego obowiązku wystosowania wezwania, jest zgodne z prawem Unii?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).